

articularem morbum propinquanda^m operam mox daturis
est, in hisce autem regionibus, paucis septimanis dum
commoratus, amplectendi tantos viros, quos de fama scrip-
tisque abunde novit, summo desiderio flagrat, ut benigne
ad colloquium admittant, ac de re Medicâ, Physiâ,
Chymicâ candidè, qui ipsius est mos, solideque
discrepentem audiant, rogat

Dat: in Castris Rodbergi Omnibus singulisque
VII. Id. Jul. MDCLXXII ut norunt, addictissimus.

Constantinus Hugenius. (328).

Barlaeo.

Attendo, rogo, mi Barlaeo, ad ea quae dicturus sum
candidè, si unquam, et σταθερά σίγουρα. Aperte
quidem et tu, et nulla circuitatione sententiam dixisti
de Cartesii Metaphysicâ, et mihi sic abundè satisfactum
est, non autem tibi. Non est quod suspiceris, valam
fore, quod inter nos perire voluisti. Non habeo in
delitiis committere ingenia, nisi consentiente utroque,
ut ex bonorum silicibus attritus scintillae emicent
illustrandae veritati. Ergo caetera omnia reticentem,
quod bonâ fide faciam, hoc velim unicum a te
nuntiare patiaris homini Philosophorum omnium
quos novi, maxime tractabili et πρεσβυτι, sic nimi-
rum te sentire, nona loqui cum vult (ita loqueris)
loqui trita, vetera principia dum ejurat et nova
parturit, in eadem relabi. iisdem argumentis probare
Deum esse, et animam immortalem, quibus usi sunt
et alii. Ipse verò videris: nisi enim te jubente vel
permitteute, nihil eliminabo. neque est hoc illud, quae
te ut attenderes, rogavi. Sequitur, Narro tibi, amice
et comperies aliquando, nihil illo viro candidius esse,
nihil illo candore fallacius. solet enuntiare potissima
quaesque assertionum suarum argumenta tam planis
simplicibusque verbis, ut multoties lectorem docuerit
quae hic se discere non observaverit. Unde neminem
de Cartesio et Cartesij lectoribus melius meruisse olim
iudicari, quam qui opusculis Physiis, quae hi proe-
misit, indicem locupletem ἡρεβωσε. Me quidem
fateore monuisse plurimarum rerum, quae sub
tam facili et aperto sermone latentes, plane attentio-
nem meam fugerant, aut non affecerant. Possit
de tali scriptore dici, laboro clarus esse, obscurus fio.
crede

Crede mihi tamen, simplici illo et incornato gressu
 περὶ αἰεὶ ἐξ αὐτῆς μάλα ὑπερβαῖν καὶ ἀσφαλῶς καὶ
 ἀπλανῶς. Mathematicum ingenium est et plane
 lineare. Pernidet per alagismorum omnes latebras ἐν
 ἑπιπέδῳ οὐρανῶν; nec acquiescit nisi demonstrationi-
 bus, quas cum veritate et ipso Sole, de luce contendant,
 quarum tam indisolubilis ab imis ad sequentias conca-
 tenatio est, ut si, verbi gratia, conuincat τὸ εἶναι γωνί-
 ας cogito, nec verum esse possit tres angulos trianguli
 paros esse duobus rectis. Concludo, vir praestantissime,
 non fugisse, sed potuisse fugere primos intuitus nonnulla,
 quae si attentius repetas, aliter te de caeteris ac de toto
 Cartesio sentire abigant, quam hactenus sentire videri
 vis. Certe, quid esse causa possit, cur conferre cum
 tanto viro, qui tantus es, detrectare debeas, non satis
 assequor. Fallor enim aut ἐπιπόθετος utique, non
 infesti inuicem Philosophi discederetis. Et veritatis
 denique interest, et posterarum, de quibus ego plus
 quam de me sollicitus sum, quatuor studiosorum
 Patas, ut vel Barlaeo cum Cartesio conueniat, vel cur
 dissideant, publice innotescat. Haec sunt de quibus
 serio te conuentum volui. Ad amoeniora: Divas
 meas in eminentissimum volupe est, eodem animo
 a te acceptas fuisse, quo effusa sunt. vere iudicasti
 placuisse experiri quid in proprium donatrice, ut
 venisset tu quidem vocas, quid de seductoribus ministris,
 olor ille potuisset caueret, sepulchro vel ad Παῖστριανὰ
 vel in scenas. Hactenus eminentia illi non sum infensor
 quam ullus Poeta Batauus, quem in aureas incautum laque-
 os induerit καὶ ἀλώπηξ ἄβη. Cum Tessela, quam fragis
 oppugnatum in fragratissimis, facili tibi lucta, et par
 congressus est, absente rivali. si adsum, ab imbecillitate
 partium stare satagano. Sto vero καὶ ἀφ᾽ ἑνὸς καὶ μὴ ἐξ ἄλλων
 ut videbis, Epigrammate, quod his adjiciam. Accedunt alia
 item duo te spectantia, de ducentis, vel (pudet dicere) trecentis
 fortè, varij argumenti et sermonis. Latini tamen
 maxime et vernaculi, quae his ipsis chartis effudi longe
 quidem potiora poterant, ut auctori videntur, quam quae
 hactenus a me profecta sunt, certe quae auditorij, cui desti-
 nata sunt, illic conueniant vehementius, ne ἀσπίδος
 nimirum fidem Hoofdio datam eosteraequo Synodo libe-
 ratum eam. quod equidem demò me praestitutum spondeo,
 nisi quae vis major, et causa sortica emergat, quae ipsi cre-
 ditores talem agnoscat. Vale φίλτατον καὶ εὖ, bonique
seria mea et jocos consule. Rodbergae in Castris. Cal. Sept.
 CIOIOCLII. Puteano.